

ganske andre Forbringere i Forhandlingerne med Udblandet, end et saa indskrænket Marked som det danske, der kun kan indføre Fisk til Spanien. Det er de tre Hovedgrunde, hvorfor Traktaten maa siges at være til en vis Grad mislykket, og jeg ser heller ikke rettere, end at Skylben for alle disse tre Grundes Tilstedeværelse paaligger ikke dette Thing, men ubelukkende Regjeringen. Det er ikke vor Sag at tage Spørgsmaalet om en Toldlov frem, der er heller ikke os, der har ført eller ladet være at føre Forhandlingerne i Madrid, og det er endelig ikke os, der have forhindret, at Toldloven kom istand nu, det er saa utvivlsomt Regjeringen og dens Venner, thi den Maade, hvorpaa Toldloven er behandlet, at man simpelt hen har slaaet Loven ihjel og ikke villet forhandle den, kan ikke afgive nogen Grund for de Herrer til at sige: Vi have gjort Bort til at faae Loven istand. Nu er imidlertid Skaden fket, jeg har blot peget paa den, det nytter ikke at rippe op i det gamle Saar; Skaden kan jo gøres god igjen. De Tab, som vil komme til at hvile paa vor Handelsstand, hvis Traktaten ikke vedtages, er maasse ikke saa store, som de fra enkelte Sider gøres til, men de er betydelige, det vil hæmme Udviklingen af vor Handel og af vor Stilling som kontraherende Magt i Europa, og dette er det ønskeligt at undgaa. Veien dertil er vistnok den at vedtage det her foreliggende Toldlovsforslag, og jeg indser ikke, at der let er nogen anden Vej at gaa end netop denne. Den meget ærede Conseilspræsident udtalte, at han ikke kunde se, hvilken Forbindelse der var mellem Vedtagelsen af Traktaten og Vedtagelsen af Toldloven, og han kunde ikke forstå, hvorfor vi holdt paa, at man skulde sætte disse to Ting i Forbindelse med hinanden, at vi med andre Ord ikke vilde godkende Traktaten, med mindre vi fik Toldloven. Den tekniske Forbindelse er tilstrækkelig paapeget af den ærede Ordfører, jeg skal ikke komme ind derpaa, men der en anden Forbindelse, som det undrer mig, at den høitærede Conseilspræsident ikke kan se, og det er den Forbindelse, som har generet ham i saa høi Grad under Forhandlingerne med Spanien. Hvorfor fik, siger den høitærede Minister selv, Landet ikke bedre Betingelser under Forhandlingerne med Spanien? Fordi der manglede en Toldlov, paa Grundlag af hvilken der kunde forhandles. Men er det da Meningen, at dette skal være den sidste Traktat, vi aflutte? Nei, paa ingen mulig Maade, den betegnes fra Regjeringens Side som det første Skridt til Indgaaelsen af en Række af Traktater, som maa afluttes. Det er en Selvfølge, at ere vi først

inde paa denne Vej, fører det til, at vi maa aflutte Traktater ogsaa med andre Magter. Dette er indrømmet fra alle Sider. Det vil ikke blot føre til nye Forhandlinger med Spanien om en ny Traktat, men ogsaa til Forhandlinger med Lande, som det har meget større Betydning for os at være i god Forbindelse med, end det har for os at være gode Venner med Spanien. Derfor ligger der i denne Sammenknytning af Traktaten med Toldloven fra vor Side en Tilføjelse af, at vi vel ønske, at Regjeringen skal føre Forhandling om andre Handelsstraktater, men at vi paa ingen Maade ville have, at disse Forhandlinger skulde føres med det samme Resultat og paa det samme Grundlag som denne her omhandlede Forhandling, at vi med andre Ord sige, at skal det være saa, at vi skulle ind paa Tarifforhandlinger med andre Lande, saa lad os gjøre det, men lad os saa have Alt i Orden, og lad os ikke begynde paa Forhandlingerne, inden vi ere paa det Rene med vore egne Toldanliggender. Meningen med Sammenknytningen forekommer mig let at forstå: den siger Et af Toldloven maa den høie Regjering skaffe sig en Toldlov og dermed Muligheden for, at Forhandlingerne kunde føre til en for os gunstig Traktat, eller hvis den paa dette Omraade er lige saa meget ude af Stand til at sætte sin Villie igjennem som paa samtlige andre Omraader, ønske vi ikke, at denne Regjering skal forhandle om Traktater med andre Nationer, det være sig Spanien eller hvilket som helst andet Land, det kan kun blive til Skade for os. Nu vil jeg rigtig nok tilstaa, at efter hvad jeg har hørt baade fra den høitærede Ministers og det ærede Mindretals Side, er der ikke stor Udset til, at vi kunne faae en Toldlov og en Traktat, og jeg beklager dette i høi Grad. Thi ligesom jeg tror, at man vil erkjende, at vi have taget denne Sag fuldstændig upolitisk, vilde jeg have ønsket, at man fra anden Side kunde have gjort det. Men den Maade, hvorpaa man har taget Tingene, forekommer mig at antyde, at der maa ligge andre Tanker bag ved end de rent økonomiske. Den høitærede Minister gav ganske vist en lille Udset til, at vi kunde komme frem ved at omtale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), men naar enkelte ærede Medlemmer have lagt Meget i Ministerens Ord og set en Trøst i dem, kan dette dog næppe gaa an. Det gjør mig ondt, at jeg er nødt til at tage denne Trøst bort. Den meget ærede Minister sagde ikke Andet, end at det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, søgte at slaa ind paa